

Јулиа Кајорњаи

ВРТ У СОБИ

Ових дана рано се смркава и радо
читам песме Ота Хорвата
Неке од њих баве се мимезом
мимезиса
како примећује Слободан Тишма
и кроз епохе лако
стижем у Фиренцу пред дела
старих мајстора сликарства
Ботичелија, Леонарда, Бројгела
Неке су написане према фотографијама
Андреа Кертеса или Џоела Мејеровица
као што путујемо
у време сиромаштва или
светских пандемија,
а неке су само животопис књижевног апатрида

Уђем у безличну али
топлу собу и у њој видим песника
како уређује свој врт
речи које ће можда досегнути
до непознатог читаоца
У овој слици у тој соби
завршава се наш сусрет

ЖИВОТНИ ПРИОРИТЕТИ

О резистенцији
на лекове
учим од мачака
књиге за то
нису потребне

Тешке песме више
не желим да пишем
и поентирање
у последњем стиху
нервира ме

Правим ред тако
што их чистим рукама
враћам на полице

Организованост је
основна премиса
успешног живота

Само понекад
пука тескоба нагони
да кроз мрак насумице
напипам књигу
и забодем у срце
као адреналинску иглу

О ЕУТАНАЗИРАНОСТИ

Преспавати живот или
умрети пре буђења:
боља идеја је
о наставку сна

милија од гледања
остарелих руку
на тастатури

ослушкивања
туђих гласова
док неразговорно
причају међу собом

нарушена само
тихим лепетом крила
канаринца
ког нема ко да нахрани

ОЧЕНАШ

О Боже, кажем му грубим тоном
јер схватим да ћу можда
закаснити

Намах решим да као Симон Вејл
кад га је превела на старогрчки
понављам Оченаш на српском
у знак добре воље а и покајања

Понављам једноличне речи
у себи
и тад угледам пар песника
на клупи
препознају ме радосно а ја
само им махнем и
оче наш, буде ми криво
што се у журби не зауставих
одмах
већ тек на првом семафору

ПЛАЧ

Катарзично је плакати
између своја четири зида
због смрти
лика из књиге

пролити виртуелну сузу
због живота
сломљеног болешћу
чини се још лакшим
и друштвено одговорним

поставља се реална потреба
за структуром која
олакшава путеве сузама
да теку неометано

да се котрљају
слободно као лавина или одрон

као кликери дечака
који се играју
у подножју